

[Økonomiministeren.]

Importindholdet og lønkvoten i de fire nævnte kategorier af byggearbejder er noget forskelligt, idet reparation og vedligeholdelse typisk er meget arbejdskrævende og tilsvarende har et relativt begrænset importindhold, mens det direkte importindhold i de andre investeringskategorier må antages at være en del højere. Her til kommer, at nybyggeri i erhvervene kan blive ledsaget af supplerende investeringer i maskiner og materiel, hvor importindholdet ofte vil være højt.

Det fremgår, at i selve investeringsfasen vil reparations- og vedligeholdelsesarbejder være relativt mindre belastende for betalingsbalancen end de øvrige kategorier, og tilsvarende vil virkningen på beskæftigelsen være en del større.

Langt vanskeligere at vurdere er selvsagt de mere varige virkninger på beskæftigelse og betalingsbalance, der bliver tale om i perioden efter afslutningen af byggearbejdet. Det er dog klart, at der med hensyn til reparations- og vedligeholdelsesarbejder ikke bliver tale om sådanne mere varige virkninger. For de energibesparende foranstaltninger fremkommer de varige virkninger først og fremmest i form af mindsket energiimport, mens eventuelle virkninger på beskæftigelsen er knyttet til, om der som følge af foranstaltningerne sker en sænkning af virksomhedernes omkostninger og dermed en forbedring af deres konkurrencemæssige position.

Den sidstnævnte virkning er selvsagt også af betydning, når det drejer sig om nybyggeri for erhvervene, som langtfra altid vil være ensbetydende med øget produktionskapacitet, men i høj grad kan sigte mod lavere omkostninger og bedre konkurrenceevne.

Det vanskelige punkt i vurderingerne og i sammenligningen mellem erhvervene er således især spørgsmålet om, hvorvidt nybyggeriet fører til en øget produktionskapacitet, der anvendes til øget produktion og beskæftigelse med deraf følgende virkning på betalingsbalancen gennem større eksport og mindre import af konkurrerende varer.

Det er under alle forhold overordentlig vanskeligt at bedømme nærmere, i hvilken udstrækning erhvervenes investeringer har sådanne virkninger, og specielt gælder dette i den nuværende situation, hvor kapaciteten på mange områder ikke er fuldt udnyttet, og hvor afsætningsmulighederne kan tegne sig usikre. For landbrugets vedkommende spiller det her en

rolle, at EFs markedsordninger for landbrugsvarer giver en ret betydelig grad af sikkerhed for, at en vækst i produktionen kan afsættes. For industrien er billedet mindre klart, også fordi der kan blive tale om, at danske virksomheder konkurrerer hinanden ud; på den anden side viser al erfaring, at væksten i industrien i meget høj grad er knyttet til fremkomsten af nye varer og produktionsmetoder og derfor må være stærkt beroende på stadige ændringer og udbygninger af produktionsapparatet. I en usikker konjunktursituation kan tilskuddene derfor være medvirkende til, at denne vigtige proces foregår i et tilstrækkelig hurtigt tempo.

Af Bertel Haarder (V) til ministeren for kulturelle anliggender (19/7 77):

»Vil ministeren forsøgsvis lade en af Det kgl. Teaters scener opføre en overskudsgivende forestilling i sommermånederne næste år, således som det med held har været forsøgt i år på den svenske nationalscene?«

(Spm. nr. 402).

Begrundelse.

Både turister og fastboende har vist stor interesse for sommerforestillinger, f. eks. revyerne. Mange ville gerne benytte ferien til et besøg på den danske nationalscene. Der er ingen tvivl om, at adskillige af vinterens skuespil kunne trække et stort publikum sommeren igennem og måske tilmed give et tiltrængt overskud. Det gælder f. eks. Figaros Bryllup, Jean de France og Lørdag, søndag, mandag. Hvis der som i Stockholm kun spilles en enkelt forestilling, vil størstedelen af teatrets ansatte ikke få forstyrret sommerferien derved. For udlændinge ville balletforestillingen De tre Musketerer kunne blive et enormt tilløbsstykke.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (29/7 77):

Tanken om at lade en af Det kgl. Teaters scener opføre en forestilling i løbet af sommeren forekommer på mange måder rigtig. Erfaringerne bl. a. fra Københavns 800 års jubilæum, hvor balletten gennemførte forestillinger i august måned, hvor det store antal af internationale turister er på besøg, skræmmer imidlertid nok noget, idet opførelserne ikke blev nogen publikumssucces.

I Stockholm har man valgt at opføre en enkelt forestilling med få medvirkende og til en-